

KÄLLSKATTEN

Lokal skattemyndighets behörighet

Lokal skattemyndighet har anhållit om nämndens förklaring, huruvida i visst angivet fall lokala skattemyndigheten i den kommun, där ett aktiebolag är registrerat, eller lokala skattemyndigheten i den kommun, där aktiebolaget har sitt säte, är behörig att fastställa arbetsgivarens betalningsansvar.

I skrivelsen erinras om att, ehuru det ej direkt utsagts i författningstexten, av ordalydelsen i 52 § 3 mom. första stycket tillämpningskungörelsen till uppbördsförordningen synes framgå att arbetsgivarens betalningsansvar för innehållen men ej redovisad skatt skall fastställas av den lokala skattemyndighet som verkställt den utredning, vilken skall ligga till grund för fastställelsebeslutet, d. v. s. av lokala skattemyndigheten i den kommun, där arbetsgivaren är registrerad. Enligt uttryckligt stadgande i 53 § sista stycket nämnda kungörelse, som handlar om det fall att utredning verkställts i annan ordning än den i 50—52 §§ föreskrivna, skall emellertid betalningsansvar för innehållen men ej redovisad skatt fastställas av lokala skattemyndigheten i arbetsgivarens hemortskommun. Med hänsyn till innehållet i sistnämnda föreskrift har tvekan uppstått om riktigheten i den ovan angivna tolkningen av 52 § 3 mom. första stycket.

I ärendet har riksräkenskapsverket avgivit begärt yttrande, vari anføres:

”Enligt bestämmelsen i 53 § skall lokala skattemyndigheten i arbetstagarens hemortskommun undersöka anledningen

till att A-skatt icke inbetalts. Framkommer vid undersökningen att arbetsgivaren i annan lokal skattemyndighets tjänstgöringsområde underlåtit inbetala avdragen skatt skola handlingarna jämlikt 53 § sista stycket överlämnas till lokala skattemyndigheten i arbetsgivarens hemortskommun, som har att med ärendet vidare förfara.

Vid författningsbestämmelsernas tillkomst torde man ha utgått från att en arbetsgivare skulle registreras hos lokala skattemyndigheten i sin hemortskommun. Av 50 § 2 mom. tillämpningskungörelsen, där stadgandet om arbetsgivares registrering återfinnes, framgår i och för sig icke vilken skatteavdelning som är behörigt registreringsorgan, ej heller inom vilken lokal skattemyndighets tjänstgöringsområde arbetsgivare rätteligen skall vara registrerad. Då i regel utredning angående eventuellt arbetsgivaransvar lättast och snabbast verkställs av lokala skattemyndigheten i den kommun, där arbetsgivaren har avlöningskontor, har det av praktiska skäl befunnits lämpligt att arbetsgivare registreras hos skatteavdelningen i det län och såsom tillhörande den lokala skattemyndighets tjänstgöringsområde, där nämnda kommun är belägen, även om denna kommun icke skulle vara arbetsgivarens hemortskommun. Riksräkenskapsverket har därför i cirkulär den 18 juni 1954, A 195, uttalat att i tveksamma fall registrering bör ske i den kommun där arbetsgivarens avlöningskontor är beläget. I vissa fall då en arbetsgivare har avlö-

ningskontor i flera orter, belägna inom skilda län och olika lokala skattemyndigheters tjänstgöringsområden, kan detta leda till att registrering sker hos flera skatteavdelningar.

Av det föregående torde framgå, att enligt riksräkenskapsverkets mening även sådan utredning m. m., som avses i 53 § sista stycket i tillämpningskungörelsen, lämpligen bör göras av den lokala skattemyndighet, hos vilken arbetsgivaren i det aktuella fallet är registrerad. Att denna lokala skattemyndighet därvid fattar fastställelsebeslut synes gå väl ihop med den i 44 § uppbördsförordningen stadgade skyldigheten för lokala skattemyndigheten å den ort, där arbetsgivaren har sitt kontor eller lönen eljest utbetalas, att lämna

besked i frågor, som angå skyldigheten att verkställa skatteavdrag och beräkning av sådant avdrag m. m.

Om arbetsgivare blivit registrerad i en annan kommun än sin hemortskommun, kan det givetvis inträffa, att den lokala skattemyndigheten i arbetstagarens hemortskommun icke äger kännedom om hos vilken lokal skattemyndighet arbetsgivaren är registrerad och därför icke utan vidare kan till denna övelämna "handlingarna i ärendet". Arbetstagaren torde emellertid i allmänhet kunna upplysa om varifrån han fått sin lön utbetald."

Nämnden: får såsom förklaring i ärendet åberopa vad riksräkenskapsverket sålunda anfört.